

ΜΕΡΟΣ Γ'.

I. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ Η ΑΡΑΔΟΣΕΩΝ ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1927-1928

A'. ΕΤΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ.

Πολιτική Οίκονομία Τρ. 4-5, Τε. Ηε. Πα. 3-4	}	κ. Γ. Χαριτάκης
Φροντιστήριον Πολιτικής Οίκονομίας Δε. 12-1		κ. Α. Νέζος
Λογιστική Τε. 9-11, Πε. 11-12	}	κ. Τρ. Κεραμειδᾶς
Φροντιστήριον Λογιστικῆς Πα. Σα. 10-11		κ. Α. Βουγνάζος
Οίκονομικά Μαθηματικά Πα. 11-1	}	κ. Η. Τριανταφύλλακος
Χημεία Δε. Τε. 6 ^{1/2} -8		κ. Κ. Πολυχρονιάδης
Φροντιστήριον Χημείας Σα. 10-12	}	κ. Τρ. Κεραμειδᾶς
'Αστικὸν Δίκαιον Τε. Πα. 4-6		κ. Γερ. Σολδάτος
Συνταγματικὸν Δίκαιον Πε. 9-11	}	κ. Αντ. Καΐρης
Γενικά Μαθηματικά Δε. 9-10, Τρ. 10-11 Ν. Ν. προσωφινῶς		κ. Α. Συρίγος
Στενογραφία Α'. Τμῆμα Δε. 4-5, Πε. Πα. 9-10	}	κ. Σωκρ. Σαρπιθαξεβάνης
» B'. > Σα. 8-9		κ. Ι. Μαλαθούρας
» Γ'. > Τρ. 3-4	}	κ. Ι. Μόδυορης
Γαλλικά Α'. > Τρ. 11-12, Πα. 6-7, Σα. 3-5		κ. Αγγ. Αγγέλου
» B'. > Δε. 10-12, Τε. 11-12, Σα. 5-6	}	κ. Ι. Μαλαθούρας
» Γ'. > Τρ. 5-6, Πε. 5-7, Σα. 6-7		κ. Ι. Μόδυορης
» Δ'. > Δε. 8-9, Τρ. Πε. 8-10	}	κ. Ι. Μαλαθούρας
Αγγλικά Α'. > Τρ. 5-6, Τε. 8-9, Πε. 4-5		κ. Ι. Μαλαθούρας
» B'. > Τρ. Τε. 8-9, Πε. Σα. 12-1	}	κ. Ι. Μόδυορης
» Γ'. > Δε. 3-4, Τε. 8-9, Πε. 4-5, Σα. 9-11		κ. Α. Σπονθαξεβάνης
» Δ'. > Δε. 3-4 & 5-6, Τρ. 6-7, Πα. 8-9, Σα. 9-10	}	κ. Ι. Μαλαθούρας

B'. ΕΤΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ.

'Εσωτερ. & 'Εξωτερ. Έμπορ. Πολιτική Τρ. Τε. Πε. 4-5	}	κ. Ι. Τουρνάκης
Συγκοινωνιακή Πολιτική Πα. 4-5		κ. Α. Σπονθαξεβάνης
Φροντιστήριον Έφηρημοσμ. Πολιτικῆς Οίκονομίας Σα. 6-7	}	κ. Α. Σπονθαξεβάνης
'Έμπορική Οίκονομία Τε. 3-4		κ. Α. Νέζος
Φροντιστήριον Έμπορικῆς Οίκονομίας Σα. 4-5	}	κ. Α. Σπονθαξεβάνης
Λογιστική Τρ. 4-5, Τε. Πα. 11-12		κ. Α. Νέζος
Φροντιστήριον Λογιστικῆς Πε. 10-11	}	κ. Α. Νέζος

Οίκονομικά Μαθηματικά Δε. 11—1	} κ. Τρ. Κεραμειδᾶς κ. Κ. Σφυρῆς κ. Γ. Σοφιανόπουλος κ. Ηλ. Ἀναστασιάδης κ. Κ. Πολυχρονιάδης κ. Γ. Σολδάτος κ. Γ. Ρευμούνδος κ. Α. Συρῆγος κ. Σ. Σαρπιβαζεβάνης κ. Α. Ἀγγέλου κ. Ι. Μόρμορης κ. Ι. Μαλαθούρας
Φροντιστήριον Οίκονομ. Μαθηματικῶν Τε. 5—6	
Οίκονομική Γεωγραφία Τρ. 5—7, Πε. Πα. 5—6	
Ἐμπορευματολογία Δε. 5—8	
Φροντιστήριον Ἐμπορευματολογίας Πα. 10—11	
Ἐμπορικὸν Δίκαιον Δε. Τρ. 10—11	
Φροντιστήριον Ἐμπορικοῦ Δικαίου Πα. 11—12	
Δημόσιον Διεθνὲς Δίκαιον Τρ. Πα. Σα. 3—4	
Φροντιστήριον Δημοσίου Δικαίου Σα. 9—11	
Στενογραφία Δε. 3—4, Πα. 5—6	

Γ'. ΕΤΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ.

Ἴστορία Οίκονομικῆς Δε. Πα. 4—5	} κ. Γ. Χαριτάκης κ. Δ. Καλλιτσιδουνάκης κ. Ι. Τουρνάκης κ. Α. Σπουργίτης κ. Α. Νέζος κ. Τρ. Κεραμειδᾶς κ. Κ. Σφυρῆς κ. Γ. Σοφιανόπουλος κ. Η. Ἀναστασιάδης κ. Κ. Πολυχρονιάδης
Φροντιστήριον Ἰστορίας Οίκονομικῆς Σα. 12—1	
Δημοσιονομία Τρ. Πε. 8—10	
Φροντιστήριον Δημοσίας Οίκονομίας Σα. 8—9	
Νομισματική Πολιτική Τρ. 5—6	
Ὀργάνωσις & τεχνική ἔξωτεροι Εμπορίου Τε. 5—6	
Βιομηχανική Πολιτική Σα. 5—6	
Φροντιστήριον Ἐφημημοσύνης Π. Οίκονομίας Δε. 5—6	
Ἐμπορική Οίκονομία Δε. Πα. Σα. 3—4	
Λογιστική Τρ. 10—11, Πε. 12—1	

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΔΑΧΩΗΣ ΟΜΕΝΗΣ ΥΛΗΣ
ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1928-1929

Α'. ΕΤΟΥΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

1) Είσαγωγή. "Εννοια τῆς Κοινωνικῆς Οίζονομίας. Διαίρεσις καὶ θέσις αὐτῆς εἰς τὴν καθ' ὅλου Ἐπιστήμην. Θεμελιώδεις ἔννοια τῆς Κοινωνικῆς Οίζονομίας.—2) Θεμελιώδεις προϋποθέσεις τῆς ἀναπτύξεως τῆς Κοινωνικῆς Οίζονομίας. Φυσικαὶ καὶ Κοινωνικαὶ συνθῆκαι.—3) Οίζονομολογικαὶ λειτουργίαι : Παραγωγή, Κυκλοφορία, 'Οργάνωσις τῆς Οίζονομίας.—4) Κατανομὴ τῶν ἀγαθῶν : Εἰσόδημα, ἔγγειος πρόσοδος, Μισθοί, Κέρδος Ἐπιχειρηματίου, Κρίσεις.—5) Κατανάλωσις.—6) Ιστορία τῆς Πολιτικῆς Οίζονομίας : Ἀρχαιότης, Μεσαίων, Ἐμποροκρατία, Φιλελευθερισμός, Σοσιαλισμός. Ἡ νεωτέρα ιστοριοθετικὴ Σζολή.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ

Τόκος—Προεξόφλησις—Γραμμάτια Τιοδύναμα, Κεινή καὶ Μέση ἡῆξις—'Αιλη-
λόχεοι τοκοφόροι λογισμοί—Νόμισμα—Πολύτιμα μέταλλα. Συνάλλαγμα. Πρόζοροις
Συναλλαγῆς.

ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ

Είσαγωγὴ εἰς τὴν Λογιστικὴν (σκοπός, ἀντικείμενον καὶ ἀποστολή).—Στατικὴ
Λογιστική. Λογαριασμοὶ καὶ ταξινόμησις αὐτῶν.—Δυνατικὴ Λογιστική.—'Απλογραφία.
—Θεωρία τοῦ συστήματος τῶν διπλῶν ἐγγραφῶν. Τεχνικὴ Λογιστική.—'Ασχήσεις πλή-
ρεις ἐπὶ ἐπιχειρήσεων ἀτομικῶν.

ΓΕΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

Α'. 1). Σύντομοι Ἐπισκοπήσεις. Ιστορία 'Ανακαλύψεων καὶ Ιστορία τῆς Ἐπι-
στήμης.—2) Ορισμὸς Ἐπ.στήμης. Βιβλιογραφία, Πηγαί.—3) Είσαγωγή, α) Στοιχεῖα Μαθηματικῆς Γεωγραφίας.—β) Στοιχεῖα Μορφολογίας καὶ Ὁκεανογραφίας.—γ) Στοι-
χεῖα Κλιματολογίας ἀπὸ ἀπόφεως ἀνθρωπογεωγραφικῆς καὶ οίζονομο-γεωγραφικῆς.

Β'. Γενικὴ 'Ανθρωπογεωγραφία.—Φυλαί, Ηλημυσμός, Ἐποικισμός,
Κράτη, Πολιτισμός.

ΑΣΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Γενικαὶ ἀρχαὶ.—Γενικὰ περὶ τῶν πιγῶν τοῦ Δικαίου. 'Εθνικα, Νόμος, Ἐρ-
μηνεία. Χρονικὰ καὶ τοπικὰ ὄρια τῶν Νόμων.—Περὶ Δικαιωμάτων ἐν γένει—Νομικὰ
καὶ Φυσικὰ πρόσωπα.—Παραγωγή, ἀναίρεσις καὶ τροποποίησις Δικαιωμάτων.—Δικαι-
οπραξίαι.—Αἰρέσεις, Προθεσμίαι, Τρόπος, 'Αδικήματα.—Παραγραφή.—Ἐνάσκησις,
προσβολὴ καὶ προστασία τῶν δικαιωμάτων.

Ἐμπράγματον Δίκαιον.

Πράγματα—Νόμος περὶ διακρίσεως πραγμάτων. Νομός, Κυριότης, Δουλεῖαι.—Ἐμπράγματος ἀσφάλεια.—Ἐνέχυρον καὶ ὑποθήκη.

Ἐνοχικὸν Δίκαιον.

Γενικὸν μέρος.—Γενικὰ περὶ ἐνοχῶν.—Διαφέρον—Τόκος—Ἀδύνατοι ἐνοχαί.—Χρόνος καὶ τόπος παροχῆς.—Ὑπερημερία ὁφειλέτου.—Φυσικαὶ Ἐνοχαί—Συνενοχή, ἀδιαίρετοι καὶ ἐνοχαὶ ἔξ οὐλοκλήθους.—Δικαιοπράξιαι, Συμβάσεις, Ἰδιαιτέρα κατάρτησις τῶν συμβάσεων. Συμβάσεις ὑπὲρ καὶ κατὰ τρίτων. Ἐκχώρησις—ἀπόσβεσις ἐνοχῶν.

Εἰδικὸν μέρος.—Δωρεά, Ἀγοραπαλησία, Ἀνταλλαγή.—Μίσθωσις, Ἐταιρεία.—Ἐντολή.—Δάνειον.—Χρησιδάνειον.—Παρακαταθήκη.—Συμβιβασμός.—Ἐνοχαὶ ἔξ οἰονεὶ Συμβάσεων.—Ἀπαίτησις ἄνευ αἰτίας, ἀχρεωστήτου, μὴ ἐπακολουθησάσης αἰτίας, ἐπὶ αἰσχοῷ αἰτίᾳ.—Διοίκησις ἀλλοτρίων ὑποθέσεων.—Κοινοπράξια. Ἐνοχαὶ ἔξ ἀδικημάτων καὶ οἰονεὶ ἀδικημάτων.—Δόλος.—Κλοπή.—Ἀκουύλιος Νόμος.—Παυλιανὴ ἀγωγή.—Ἐνοχαὶ δι' ἀλλοτρίας ὑποχρεώσεις.—Ἐγγύησις.

Οἰκογενειακὸν Δίκαιον.

Γάμος.—Σύντασις—Κωλύματα—Μνηστεία.—Προσωπικὰ σχέσεις τῶν συζύγων.—Προϊξ—Λύσις τοῦ Γάμου—Διαζύγιον.—Σχέσεις γονέων καὶ τέκνων.—Πατρικὴ ἔξουσία.—Ἐπιτροπικὸν καὶ Ἀπαγόρευσις.

Κληρονομικὸν Δίκαιον.

Γενικοὶ κανόνες. Περὶ τῆς ἔξ ἀδιαθέτου διαδοχῆς.—Περὶ τῆς ἐκ διαθήκης διαδοχῆς. Τύποι διαθήκων. Δίκαιον τῶν ἀναγκαίων κληρονόμων.—Κτῆσις κληρονομίας.—Εἰδικά μέσα προστατευτικὰ τῆς κληρονομίας.—Περὶ κληροδοσίας.

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Α') Περὶ τῆς πολιτείας καὶ τῶν Ὁργάνων αὐτῆς (Γενικὸν Δημόσιον Δίκαιον).—Β') Συνταγματικὸν Δίκαιον: α) Περὶ πολιτευμάτων καθ' ὅλου.—Περὶ Δημοκρατικοῦ πολιτεύματος καὶ τῶν διαφόρων συγχρόνων αὐτοῦ μορφῶν.—β) Περὶ Ὁργάνων τῆς πολιτείας. Περὶ Προέδρου Δημοκρατίας. Περὶ Υπουργῶν. Περὶ Υπουργικῆς Εὐθύνης. Περὶ Βουλῆς, περὶ Γερουσίας.—γ) Περὶ λειτουργιῶν τῆς πολιτείας. Ἀρμοδιότητος διοργάνων.—δ) Περὶ ἀτομικῶν Δικαιωμάτων.

ΓΕΝΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ

- 1) Ἀσκήσεις εἰς τὸν ἀλγεβοικὸν Λογισμόν.—2) Περὶ φιξῶν.—3) Περὶ δυνάμεων ἔχουσῶν ἐκθέτην κλασματικὸν ἡ ἀρνητικόν.—4) Περὶ Δευτεροβαθμίων ἔξισώσεων καὶ τοῦ τριωνύμου τοῦ β'. βαθμοῦ.—5) Περὶ διτετραγώνων ἔξισώσεων.—6) Περὶ Ἐξισώσεων ἔχουσῶν φιξικά.—7) Λύσις συστημάτων ἀναγομένων εἰς ἔξισώσεις β'. βαθμοῦ.—8) Περὶ προόδων ἀριθμητικῶν καὶ γεωμετρικῶν.—9) Περὶ ἀνισοτήτων τοῦ α'. βαθμοῦ.—10) Περὶ Λογαρίθμων.—11) Περὶ ἐκθετικῶν καὶ Λογαριθμικῶν ἔξισώσεων.—12) Περὶ μεταθέσεων, διατάξεων καὶ συνδυασμῶν.—13) Περὶ τοῦ τύπου τοῦ Διωνύμου τοῦ Νεύτωνος.

ΧΗΜΕΙΑ

“Ἐννοια τῶν χημικῶν στοιχείων, τῆς ἑνώσεως καὶ τοῦ μέγιστος. Σκοπὸς τῆς γηγενῆς Ἐπιστήμης. Ἀφθαρσία τῆς ὕλης.—‘Απλὰ συστήματα, Σύμβολα καὶ τύποι.

Στοιχειομετρία.—Νόμος τῶν ἀπλῶν καὶ πολλαπλῶν ἀναλογιῶν. Θεωρία τοῦ ἀτόμου. Μόρια καὶ βάρη αὐτῶν.—Ἐνωτικαὶ ἀναλογίαι κατ’ δύκους.—Προσδιορισμός μοριακῶν βαρῶν. Εἰδικὴ καὶ ἀτομικὴ θερμότητες. Ἰσομορφία. Χημικὴ συγγένεια. Συνήργαται ἀντιδράσεων.

Περιοδικὸν σύστημα τῶν στοιχείων. Μοριακὴ δομή.—Ἡλεκτρονικὴ ἀπόσχισις. Θερμοζηματαὶ ἀρχαῖ.—Οὐσίαι κολλοειδεῖς καὶ κρυσταλλοειδεῖς. Οὐσίαι φαδισενεργοί.—Οξείδια. “Υδροξείδια. “Αλατα.

Πορισμὸς τῶν στοιχείων.—Υδρογόνον. —Οξυγόνον. “Υδρω. “Υπεροξείδιον “Υδρο-όνον. “Οζον. “Οζονισμὸς θεραπείας καὶ ἀέρος. Ἀτμοσφαιρικὸς ἄνθρ. Σπάνια ἀέρια. Ἀλατογονοχλωφίαν καὶ ἐνώσεις ἀτοῦ. Θείον. “Υδρογόνον. Διοξείδιον θείου. Θείεικόν δὲν. “Αζωτον. Αμμωνία. Νιτρικόν δὲν. Λιπάσματα. Ἀζωτικός κύκλος. Φωσφόρον καὶ πυρεῖα.—Ανθρακίς, ή πρακτικὴ τῆς καύσεως. “Αέρια καύσιμα. Ανθρακικόν δὲν.

Μέταλλα, Κράματα, Ἐπιμεταλλισμοί.—‘Αλκαλικά μέταλλα.—Καυστικὴ καὶ ἀνθρακικὴ πότασσα καὶ σόδα.—Νίτρον, Θαλάσσιον ἄλας. Ἡλεκτρολυτικὴ χλωραλάτων.—Ἀσβεστος, μάρμαρα, γύψοι, κονίαι καὶ κονιάματα. “Υαλοί, Μαγνήσιον, κράματα καὶ ἐνώσεις φευδαργύρου, λευκὸν φευδαργύρου, Λιθωπόν.—Υδράργυρος καὶ μαλάγματα τούτου. “Ἄγνη καὶ κιννάβαρι.—Χαλκός.—Ορείζαλκος. Θείεικός γαλκός. “Αργυρος, Αργυρᾶ σκενή καὶ νομίσματα. Χρυσός, Κοσμήματα, Νορίσματα. Κασίτερος καὶ κασιτέρωσις. Νικέλιον, Νικέλωσις.—Σίδηρος. Βιομηχανία καὶ κράματα τούτου. Άι κοινότεραι ἐνώσεις.—Αλουμίνιον, κράματα, ἀλουμινιο-μόλυνβδος. Λιθάργυρος, μίνιον, στουπέτισι, νιοθρομία, κεφαλικά τέχναι, Μαγγάνιον καὶ χρόμιον.—Πλατίνα καὶ συγγενῆ μέταλλα.

Χημεία τῶν ἐνώσεων τοῦ ὃ α κος.—Αλκή καὶ διειδῆς ζεῦξις τοῦ ἀνθρακος, Ἰσομέρεια, Μεταμέρεια, Πολυμέρεια, Γεωμετρικαὶ παραστάσεις. Δεσμοτροπία. Ἐνώσεις ἀλειφατικαὶ. Μεθάνιον καὶ ἀστετιλίνη. Ὁμόλογοι σειραί. Πνεύματα μονοδύναμα. —Λιπαρὰ δέξια, Πνεύματα διδύναμα καὶ πολυδύναμα.—Γλυκερίνη, ἔλαια, λίπη.—Πνεύματα ἔξαδύναμα καὶ ὑδατάνθρακες. Φενόλαι, ἀμīναι, πνεύματα, ἀλειφατικαὶ καὶ ἀνθρακοζέα.—“Ἄζω καὶ διάζω ἐνώσεις. “Ἄζω χρώματα. Τοιμενολομεθάνιον τὰ ἔξι αὐτοῦ χρώματα. Παραγγωγα ναφθαλίνης καὶ ἀνθρακίτου. Ἰνδικόν γηγενές καὶ συνθετόν.—Αζωτοφόροι κρίκοι. Αλκοολοειδῆ. Τεροπάναι, καμφοραὶ καὶ ορτίναι. Οὐσίαι λευκοματωειδεῖς.

ΓΑΛΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

- 1) Ἀνάγγωσις ἐν τοῦ Ἀναγνωστικοῦ Σαριφαξεβάνη καὶ μετάφρασις κειμένου. Ἀσκήσεις προφορᾶς καὶ ὑπαγοφεύσεως. Συνδιάλεξις ἐπὶ θεμάτων γενικῆς φύσεως.—
- 2) Γραμματική.—3) Ἐμπορικὴ Ἀλληλογνωματία.

ΑΓΓΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

A. Εἰσαγωγικὴ Διδασκαλία. Γραμματική.—B. Ἐποπτικὴ Διδασκαλία ἐπὶ διαφόρων σχολικῶν ἀντικειμένων καὶ εἰκόνων.—Γ. Διάλογοι, Διηγήματα.—Δ. Διδασκαλία ἐκ τῆς μεθόδου Thorley.

ΣΤΕΝΟΓΡΑΦΙΑ

Θεωρητική διδασκαλία τοῦ στενογραφικοῦ Συστήματος.

B'. ΕΤΟΥΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

I. Ἐξωτερική πολιτική του εμπορίου.—Διεθνής καταμερισμός τῆς παραγωγῆς. Κλειστή πολιτεία και Διεθνές Εμπόριον. Παράγοντες τῆς ἀναπτύξεως τοῦ Διεθνοῦς Εμπορίου. Διεθνής ἀγορά.

II. Στατιστικοί πίνακες καὶ λογιστικά.—Λιανρίσεις τοῦ ἔξωτερού Εμπορίου. Εμπορικοί στατιστικοί πίνακες. Εμπορικὸν Ισοζύγιον. Ερευνα ἐπὶ τῆς παθητικότητος τοῦ ἐμπορικοῦ Ισοζυγίου. Οὐσιαστικὴ καὶ τυπικὴ παθητικότης Οίκονομικὸν Ισοζυγίον. Ανάλυσις τῶν παραγόντων τῶν Οίκονομικῶν Ισοζυγίων. Οἱ κυριώτεροι παράγοντες τοῦ Ἐλληνικοῦ Οίκονομικοῦ Ισοζυγίου.

III. Τιτορικὴ ἐξέλιξις τῆς ἐμπορικῆς πολιτικῆς.—Εμποροχαρακτικὴ πολιτική. Ιστορικὴ ἐξέλιξις τοῦ προστατευτικοῦ δασμοῦ. Adam Smith καὶ Ricardo. Η σημασία τῆς ἐπικρατήσεως τοῦ ἐλευθέρου ἐμπορίου ἐν Ἀγγλίᾳ. Τὸ Διεθνὲς Εμπόριον καὶ ἡ ἐμπορικὴ πολιτικὴ κατὰ τὸν παγκόσμιον πόλεμον. Μεταπολεμικαὶ ἀλλοιώσεις τῆς Διεθνοῦς Οίκονομίας. Λγγικὸς καὶ Αμερικανικὸς οίκονομικὸς ίμπεριαλισμός. Επίδρασις τῶν νομισματικῶν διακυμάνσεων ἐπὶ τῆς ἐμπορικῆς πολιτικῆς. Νεοεμποροχαρακτικὸς καὶ πτεροπροστατευτικαὶ τάσεις. Η θεωρία τῶν βιομηχανικῶν πλειδῶν. Εξέλιξις τῆς ἐμπορικῆς πολιτικῆς εἰς τὰς κυριωτέρας χώρας: Ἀγγλίαν, Γαλλίαν, Γερμανίαν, Ήν. Πολιτείας. Εξέλιξις τῆς Ἐλληνικῆς ἐμπορικῆς πολιτικῆς. Τὰ πορίσματα τῆς Α'. Διεθνοῦς Οίκονομικῆς Συνδιασκέψεως.

IV. Θεωρία τῆς Εμπορικῆς Πολιτικῆς.—Ιστορικὴ ἐξέλιξις τῆς θεωρίας τοῦ Ἐλευθέρου Εμπορίου. Θεμελίωσις τῆς θεωρίας ὑπὸ τοῦ Smith καὶ Ricardo. Νεώτεραι ἀπόψεις. Θεμελίωσις τῆς θεωρίας ὑπὸ τῆς Νεωτέρας Ιταλικῆς μαθηματικῆς Οίκονομικῆς Σχολῆς: Pareto, Cabiatī. Η περὶ ἐλευθέρου ἐμπορίου θεωρία τοῦ Taussig. Η θεωρία τοῦ διαπαδαγογικοῦ δασμοῦ. Φρ. Λίστ. Αμυντικαὶ θεωρίαι ἡ θεωρία τῆς διαρκοῦς προστασίας. Μέσαι ἡ συνδιάζουσαι θεωρίαι. Ανάπτυξις τῶν θεωριῶν τοῦ Alfred Weber καὶ R. Schüller. Άλλαι δευτερεύονται θεωρίαι (Max Schippel, Schmoller κλ.). Η θεωρία τῆς αὐτάρκους πολιτείας. Νεοεμποροχαρακτικός.

V. Η προστατευτικὴ Πολιτικὴ ἐν τῷ πράξει.—Φυσικὴ προστασία.- Συγκοινωνιακὴ προστασία.- Αμερικανικὴ προστατευτικόν σύστημα.- Προβλήματα κατὰ τὴν ἐπίθεσιν καὶ ἄρσην τῶν δασμῶν. Περιττώσεις διαρκοῦς προστασίας. Προσδιοριστικοί παράγοντες τοῦ ὑφους τοῦ δασμοῦ.- Θεωρία καὶ τεχνική.- Βιομηχανικοί δασμοί.- Γεωργικοί δασμοί.

VI. Γενικαὶ Γραμμαὶ τῆς Εμπορικῆς Πολιτικῆς.—Εμπορικὴ πολιτικὴ τῶν Γεωργικῶν Χωρῶν. - Τῶν Γεωργικῶν - Βιομηχανικῶν. - Τῶν Βιομηχανικῶν. Τὸ πρόβλημα τῆς καταστροφῆς τῶν ὑπερβιομηχανοποιημένων χωρῶν. - Οίκονομικά προβλήματα τῶν Μεσογειακῶν Κρατῶν.

VII. Αμερικαὶ ἡ ἐμμεσαὶ ἀποτελέσματα τῆς προστατευόμενού εἶδους καὶ τοῦ γενικοῦ τι-

μιαφίθμου.- Δημογραφικά άποτελέσματα τῶν γεωργικῶν καὶ βιομηχανικῶν δασμῶν. Συγκεντρωτικά άποτελέσματα ('Ανάπτυξις τῶν σχετικῶν θεωριῶν).

VIII. Τελωνιακὴ Νομοθεσία καὶ Τεχνική.—Δασμοί. Ὁφειλός. Ἐξαγωγικοὶ δασμοί.- Ταμιακὸς καὶ προστατευτικὸς αὐτῶν σκοπός.- Εἰσαγωγικοὶ Δασμοί.- Δασμοὶ ἐπὶ τῆς ἀξίας, δασμοὶ ἐπὶ τοῦ εἴδους, μικτοὶ δασμοί.- Ὄνοματα τῶν εἰδῶν. Ἐξειδικευμένα δασμολόγια. Περιληπτικὰ δρήτα καὶ γενικὰ ὄνομασίαι.- Ἐξουσιοδότησις.- Μέθοδοι ἔξειδικεύσεως.- Σταθεροποίησις τῶν δασμῶν. Κινηταὶ κλίμακες. Προσωρινοὶ δασμοί. Διακύμανσις καὶ σταθεροποίησις τοῦ δασμολογικοῦ ποσοστοῦ. Ἀποκατάστασις τοῦ δασμοῦ. Βραβεῖα ἔξαγωγῆς.

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

I. Γενικότητες.

α'.) Ἡ σημασία τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας διὰ τὴν Κοινωνίαν οἰκονομίαν.—Ἐπίδρασις τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας: α) ἐπὶ τῆς παραγωγῆς, β) ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου γ) ἐπὶ τῆς καταναλώσεως, εἰδικότερον: 1) ἐπὶ τοῦ τόκου τοῦ κεφαλαίου, 2) ἐπὶ τοῦ ἐργατικοῦ μισθοῦ, 3) ἐπὶ τῶν γεωργικῶν προσόδων καὶ τῆς ἀξίας τῆς γῆς.

β'.) Ἐξέλιξις τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας.—α) Ὁδικὴ συγκοινωνία, β) συγκοινωνία διὰ ποταμῶν καὶ λιμνῶν, γ) θαλασσία συγκοινωνία, δ) ἐναέριος συγκοινωνία, ε) ταχυδρομική, τηλεγραφική καὶ τηλεφωνική συγκοινωνία.

II. Σιδηροδρομικὴ Συγκοινωνία καὶ σιδηροδρομικὴ πολιτική.

α'.) Ἐπίδρασις τῶν σιδηροδρόμων ἐπὶ τῆς Εθνικῆς Οἰκονομίας.—1) Ἀνάπτυξις τῶν χωρικοῦ καταμερισμοῦ τῆς παραγωγῆς, 2) ἐπίδρασις τῆς ἀναπτύξεως τῶν σιδηροδρομικῶν μεταφορῶν ἐπὶ τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς, 3) ἐπὶ τῆς μεταλλευτικῆς, 4) ἐπὶ τῆς βιομηχανίας, 5) ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου.

β'.) Ὁραίωσις καὶ διοίκησις τῶν σιδηροδρόμων.—Συστήματα διοικήσεως. Ιδιωτικὴ καὶ κρατικὴ ἐκμετάλλευσις. Ιδιωτικαὶ ἐπιχειρήσεις. Παραχώρησις προνομίου. Συναγωνισμὸς καὶ μονοπάλιον. Τὸ σύστημα τῆς ἐκμετάλλευσεως δι' ἐνοικιάσεως. Συναγωνισμὸς ἐπὶ τῆς αὐτῆς γραμμῆς. Ὁργάνωσις τῶν ιδιωτικῶν σιδηροδρόμων. Κρατικὴ ἐκμετάλλευσις καὶ διοίκησις. Ὁργάνωσις τῶν σιδηροδρόμων ὡς κρατικῆς ἐπιχειρήσεως. Συγκεντρωτικὸν καὶ ἀποκεντρωτικὸν σύστημα. Εθνικαὶ καὶ τοπικαὶ γραμμαί. Τροχιόδρομοι. Ηθέσις τῶν σιδηροδρομικῶν ἐργατῶν καὶ ὑπαλλήλων.

γ'.) Οἰκονομία καὶ τεχνικὴ τῶν σιδηροδρόμων.—Κατασκευὴ καὶ κίνησις τῶν σιδηροδρόμων. Διαμόρφωσις τῶν ἔξόδων. Ἐξοδα κατασκευῆς καὶ ἔξοδα κινήσεως. Γενικά καὶ ειδικά, πάγια καὶ μεταβλητὰ ἔξοδα. Τὸ ξήτημα τῆς ταχύτητος. Ἡλεκτροκίνησις.

δ'.) Σιδηροδρομικὴ τιμολόγια καὶ τιμολογικὴ πολιτική.—Τεχνικὴ τοῦ καταρτισμοῦ τῶν τιμολογίων. Κυριώτεροι προσδιοριστικοὶ παράγοντες τῶν τιμῶν. Εἰδη τιμολογίων. Τιμολόγια μεταφορᾶς προσόπων καὶ τιμολόγια ἐμπορευμάτων. Προσδιορισμὸς τοῦ ὑψοῦ τῶν τιμῶν. Ἀνώτατα καὶ κατώτατα τιμολόγια, Χιλιομετρικά τιμολόγια. Τιμολόγια χωρητικότητος. Ταξινόμησις τῶν μεταφερομένων εἰδῶν. Μικτὰ συστήματα. Ἀλλα εἰδη τιμολογίων. Τιμολόγια ἐπὶ συστῆμασι τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς. Η σιδηροδρομικὴ πολιτικὴ τῶν διαφόρων χωρῶν.

III. Συγκοινωνία διὰ τοῦ ὕδατος.

α.) Ἐσωτερικὴ συγκοινωνία διὰ τοῦ ὕδατος. — Ποταμοπλοΐα. Ὁργάνωσις καὶ διοίκησις τῆς συγκοινωνίας διὰ ποταμῶν, λιμνῶν καὶ διωρύγων. Ἐσωτερικοὶ καὶ θαλάσσιοι διώρυγες.

β.) Συγκοινωνία διὰ τῆς θαλάσσης. — Ἑξέλιξις τῆς ναυσιπλοΐας. Κρατικὴ ἐνίσχυσις τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας. Ἐλευθέρα ναυσιπλοΐα καὶ ναυσιπλοΐα διὰ γραμμῶν. Ὁργάνωσις τῶν μεγάλων θαλασσίων ἐπιχειρήσεων. Ναῦλοι καὶ ναυλολογία. Προσδιοριστικοὶ παράγοντες τοῦ ναύλου. Ὁργανα ἐλέγχου τῶν θαλασσίων μεταφορῶν. Λιμένες. Ἡ θέσις τῶν ἐργατῶν λιμένος.

IV. Τὰ Λοιπὰ μέδα συγκοινωνίας.

Συγκοινωνία δι' αὐτοκινήτου καὶ ἀεροπλάνων. Συναγωνισμὸς αὐτοκινήτου καὶ σιδηροδρόμου. Ὁργάνωσις ταχυδρομείων, τηλεγράφων καὶ τηλεφώνων.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ & ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

I. Οἰκονομία Ἐπιχειρήσεων.—1) Ἐμπορικαὶ Ἐπιστήμαι, 2) Ἐμπορικαὶ Σχολαί, 3) Ἔννοια τῆς Οἰκονομίας Ἐπιχειρήσεων καὶ τῆς Ἐμπορικῆς Οἰκονομίας, 4) Οἰκονομικὰ ἀγαθά, 5) Ἀνάγκαι, 6) Περιουσία, 7) Κεφάλαιον, 8) Περιουσία καὶ κεφάλαιον ἐν τῇ Ἐπιχειρήσει, 9) Ἐργασία ἐν τῇ Ἐπιχειρήσει, 10) Μορφαὶ τῆς Ἐπιχειρήσεως : α) κρατική, β) ἀτομική ἑταιρεία, γ) Ἀνόνυμος Ἐταιρεία, δ) Ἐταιρεία περιωρισμένης εὐθύνης, ε) Αἱ Ἐταιρίαι κατὰ τὸ Ἀγγλικὸν δίκαιον. στ) Συνεταιρισμοί, ζ) Ὁργάνωσις, 11) Πίστις καὶ πιστωτικαὶ πράξεις, 12) Τιμή, 13) Εἰσόδημα, πρόσοδος, 14) Δαπάναι, 15) Κυκλοφορία τῶν ἀγαθῶν, 16) Αἱ βάσεις τῆς Λογιστικῆς, 17) Ἰδιωτικαὶ ἀσφαλείαι, Ταμεῖον Συντάξεων.

II. Ἐμπορικὴ Οἰκονομία Μέρος πρῶτον.—1) Ἔννοια τοῦ Ἐμπορίου, 2) Κατηγορίαι τοῦ Ἐμπορίου, 3) Ιστορία τοῦ Ἐμπορίου, 4) Κεφάλαιον, πίστις καὶ Ἐργασία ἐν τῷ Ἐμπορίῳ, 5) Γραφεῖα πληροφοριῶν, 6) Βοηθητικὰ πρόσωπα ἐν τῷ ἐμπορίῳ : α) παραγγελιοδόχοι, β) πράκτορες, γ) μεσίται, δ) ταξιδιώται, 7) Ἐμπόρευμα, 8) Οἰκονομικὴ σημασία τοῦ Ἐμπορίου, 9) Μέσα ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τὰς μεσολαβήσεις τοῦ Ἐμπορίου, α) ἐκ μέρους τῶν παραγωγῶν, β) ἐκ μέρους τῶν καταναλωτῶν, 10) Διεξαγωγὴ τῆς ἐμπορικῆς ἔργασίας α) ἡ τέχνη τοῦ ἀγοράζειν, β) ἡ τέχνη τοῦ πωλεῖν, 11) Συναγωνισμός, 12) Ἀθέμιτος ἀνταγωνισμός, 13) Διαφήμισις, ἀγοραί, πανηγύρεις, ἐκμέσεις, 14) Συνδικάτα, Τράστ, 15) Ἐμπορικὰ Χρηματιστήρια, 16) Χρηματιστήρια ἔγγραφα ἐν τῷ Ἐμπορίῳ α) ἐγκύρωλις, β) τιμολόγιον, γ) προτωτικαί, δ) ἀσφαλιστήριον, 17) Ἐλληνικὴ Ἐμπορικὴ Νομοθεσία.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Εἰς τὸ β'. ἔτος Σπουδῶν θὰ διδαχθῇ ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Χαροπάκη : 1) Συνέχεια τῆς θεωρίας τῆς Κοινωνικῆς Οἰκονομίας δηλαδὴ μέρος τοῦ β' βιβλίου τοῦ συστήματος εἰς ὁ πραγματεύεται περὶ παραγωγῆς καὶ ποιησιοῦ, τὸ γ' βιβλίον περὶ ἀξίας, τιμῆς νομίσματος καὶ πίστεως καὶ τὸ δ' βιβλίον περὶ κατανομῆς τῶν ἀγαθῶν. 2) Περὶ βιομηχανικῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς καὶ εἰδικότερον περὶ Ἐλληνικῆς βιομηχανίας. 3) Περὶ γεωργικῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς καὶ εἰδικότερον περὶ Ἐλληνικῆς γεωργίας.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ

Ανατοκισμός Ράντα, Δάνεια ἔξισθλητέα ἐφ' ἄπαξ, Ἐνυπόθηκα, Τοποχρεωθυτικά, Λαχειοφόρα.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

1. Οἰκονομικοί βαθμοί, Παραγωγή, Φυσικοί όροι, Κατηγορίαι, Μορφαί, Μέσα παραγωγῆς.—2) Συγκοινωνία, Ἐμπόριον, Κρατικὸς Ὀργανισμός.

ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ

Διάφορα συστήματα δραγανώσεως λογιστικῶν βιβλίων. Λογιστικὴ τῶν ξένων νομισμάτων.- Λογιστικὴ Ἐταιρειῶν Ὀμορύθμων, Ἐτερορρύθμων, Ἀνωνύμων, Ἐτερορρύθμων κατὰ μετοχάς, συμμετοχικῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἴσχυούσης Νομοθεσίας.- Μελέτη Ἰσολογισμῶν, Νόμος 2190 περὶ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν ἀπὸ Λογιστικῆς ἀπόψεως. Φροντιστήρια.

ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΟΛΟΓΙΑ

Ἐμπορευματολογίας Μέρος Α'.

Ἀνόργανα Ἐμπορεύματα.

Κεφάλαιον α'.—"Ανθρακες καὶ άρρενες αὐτοῦ ἕννσεις ἥτοι : ἀνθρακίτης, λιθάνθρακες, λιγνίται, τύρφαι, ξύλα, δρυκτὸς κηρός, ἔξανθρακωμα λιθανθράκων, μεταλλικὸς ἀνθρακες ἢ τῶν ἀποστατήρων, πλινθία λιθανθρακος, ἔξανθρακωμα λιγνιτῶν, ἔξανθρακωμα τύφφης, ἔξανθρακωμα τῶν ξύλων, ζωτίκὸς ἀνθρακες, αἰθάλη, δρυκταὶ στερεοειδεῖς ἀνθρακοῦσι οὐσίαι διαφόρων χρήσεων, δρυκταὶ ὑγραὶ καύσιμοι καὶ φωτιστικαὶ ὅλαι. Υγρὸν πετρέλαιον, Βενζίνη ἐκ λιθανθράκων, Βενζίνη ἐκ λιγνιτῶν. Φωτιστικὸν πετρέλαιον. Λιπαντικὰ ἔλαια.

Κεφάλαιον β'.—Μέταλλα, ἥτοι : Σίδηρος, Μαγνήσιον, Ἀργίλλιον, Νικέλιον, Κασσίτερος, Βισμούνιον, Ἀντιμόνιον, Ἀρσενίτον, Μόλυβδος, Ψευδάργυρος, Χαλκός, Υδράργυρος, Ἀργυρός, Χρυσός, φύλλα μεταλλικά, Κατασκευὴ μεταλλίων, Πλατίνα.

Κεφάλαιον γ'.—Λειανσεις καὶ Στιλβώσεις, ἥτοι : Λειαντικοὶ λίθοι, Σμιδρίς, Κίσσηρις, Τριπολίτις γῆ πλα.

Κεφάλαιον δ'.—Λίθοι στολισμοῦ, πολύτιμοι λίθοι ἥτοι : Ἀδάμας, Ρουμπίνιον, Σάπφειρος, Σμάραγδος, Τοπάζιον, Καρχηδόνιος Ὀπάλλιος, Κάλλατης. Ήμιπολύτιμοι λίθοι ἥτοι : Ὁρθόσχιστον, Λαζούλιθος, Χαλαζίας, Χαλκηδόνιος, Μαλαζίτης "Ηλεκτρον.

Κεφάλαιον ε'.—"Υλαι γλυπτικῆς καὶ οἰκοδομικοὶ λίθοι ἥτοι : Σήπιον, Ὅφιτης, Μάρμαρον, οἰκοδομικοὶ λίθοι.

Κεφάλαιον στ'.—Ορυκταὶ πρῶται ὅλαι διαφόρων χρήσεων, ἥτοι : Μαρμαριγίας, Ἀμίαντος, Λευκόλιθος.

Κεφάλαιον ζ'.—Εἴδη γραφῆς καὶ σχεδιάσεων ἥτοι : Γραφίτης, Στεατίτης πλάκες γραφῆς καὶ κονδύλια, Λιθογραφικοὶ λίθοι.

Κεφάλαιον η'.—Ορυκτὰ χρώματα, ἥτοι : λευκά, κίτρινα, φαιά, ἐρυθρά, πράσινα, κυανά, μαύρα.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Γενικόν Μέρος: Ἐταιρεῖα, Χρηματιστήρια, Μεταφορά, Συναλλαγματικά
Ἐπιταγαί, Ἐνεχυρόγραφα, Ἀσφάλεια.

ΛΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΙΟΝ

α'.) Γενικόν Μέρος.—1) Ὁρισμὸς Δημοσίου καὶ ἰδιωτικοῦ Διεθνοῦ Δικαίου. 2) Βάσις Διεθνοῦ Δημ. Δικαίου. 3) Ἀντιρρήσεις κατὰ τοῦ Διεθνοῦ Δικαίου. 4) Διαίρεσις Διεθνοῦ Δικαίου. 5) Ὁρια Διεθνοῦ Δημ. Δικαίου. 6) Πηγὴ τοῦ Διεθνοῦ Δημ. Δικαίου. 7) Ἐφαρμογὴ καὶ ἐφιημένα τοῦ Δ. Δ. Δικαίου. 8) Ιστορία καὶ ἔξελιξις τῶν Διεθνῶν σχέσεων. 9) Μεταρρυθμιστικά τάσεις Δ. Δ. Δικαίου. 10) Διεθνῆ Δικαστήρια. 11) Ὁργάνωσις Διεθνοῦ Κοινωνίας. 12) Περὶ Κοινωνίας τῶν Εθνῶν.

β'.) Εἰδικόν Μέρος.—1) Περὶ προσόπων Διεθνοῦ Δικαίου, 2) Περὶ Συμβάσεων κλπ.

ΓΑΛΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

1) Ἀνάγνωσις, Ἐρμηνεία καὶ μετάφρασις κειμένου ἐμπορικοῦ περιεχομένου. - 2) Συνδιάλεξις ἐπὶ θεμάτων γενικῆς καὶ ἐμπορικῆς φύσεως. - 3) Γραμματικὴ μετ' ἐφαρμογῶν. - 4) Ἐμπορικὴ Ἀλληλογραφία πάσης φύσεως μετ' ἐφαρμογῶν.

ΑΓΓΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

1) Μέθοδος Thorley. - 2) Γραμματικὴ καὶ ἑτημολογικόν. - 3) Πέντε βραχεῖαι βιογραφίαι ἐκ τῶν διασημοτέρων "Ἄγγλων τοῦ Βιομήχανικοῦ, Ἐμπορικοῦ καὶ Τραπεζικοῦ κόσμου, δι' ὃν ἔξαιρεται τὸ πρωτικὸν μέρος τοῦ σταδίου αὐτῶν. - 4) Δέκα κεφάλαια ἐκ τοῦ συγγράμματος τοῦ Bowlell M. A. «The Wants of Man» κατ' ἔκλογὴν ἀπὸ ποιοῦσθαι μετὰ γραπτῶν καὶ προφορικῶν ἀσκήσεων. - 5) Συστηματικὴ διδασκαλία τῶν Ἐμπορικῶν "Ορῶν, περὶ Ἐμπορίου, περὶ ιδρύσεως Ἐμπορικοῦ οίκου ἢ Ἐταιρειῶν καὶ τρόπος λειτουργίας αὐτῶν, περὶ ἐμπορευμάτων καὶ ἀγοραλησιῶν, περὶ Τραπεζῶν (Ἐπιταγαί, συναλλαγματικά, γραμμάτια, ἀποδείξεις πληρωμῆς). - 6) Στοιχεῖα Ἐμπορικῆς ἀλληλογραφίας ἐν τῇ διεξαγωγῇ παντὸς εἴδους ἐμπορικῶν πράξεων.

Γ'. ΕΤΟΥΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ

Ἴστορία τῶν οἰκονομικῶν θεωριῶν ἀπὸ τῆς ἀρχαιότητος μέχρι σήμερον. Ἐπισκόπησις ἐκ παραλλήλου τῆς ἔξελίξεως τῆς Οἰκονομίας εἰς τοὺς προτιγμένους λαοὺς τῆς ἀρχαιότητος καὶ τῶν νεωτέρων χρόνων.

ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΑ

*Ἐννοια δημιοσιονομίας, 2) Ἰστορία Δημοσίας Οἰκονομίας, 3) Χαρακτηρισμὸς Δημιοσιονομικῆς Ἐπιστήμης καὶ σπουδαιότης αὐτῆς, 4) Λί πηγὴ τῶν ἐπόδων τοῦ κράτους, 5) Πλεονεκτήματα καὶ μειονεκτήματα τῆς κρατικῆς ιδιοτητίσιας, 6) Πλεονεκτήματα καὶ μειονεκτήματα τῶν μονοπολίων.

Γενική θεωρία περί φόρων γενικώς, 8) Περί της αναλογικής και κατά πρόσδοτον φορολογίας. 9) Ποιον τὸ φορολογήσιμον ἀντικείμενον. 10) Τὸ ἐλάχιστον ὅριον συντηρούσεως. 11) Ἐνιαῖος ἢ πολλαπλοῦς φόρος. 12) Περί ἐπιπτώσεως φόρων. 13) Περί βεβαιώσεως και εἰσπράξεως φόρων. 14) Γενικαὶ ἀρχαὶ φορολογίας.

Εἴ δη φρόνιμο.—15) Διαιρεσίς τῶν φόρων. Προσωπικοὶ φόροι, Πραγματικοὶ φόροι, Ἐμπεσοὶ και Ἀμεσοὶ φόροι, Φόροι οἰκοδομῶν, γαιῶν, ἀκινήτων, ἀξιῶν, ἐμπορικῶν και βιοιητανικῶν ἐπιχειρήσεων, γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων, ἐλευθερίων ἐπαγγελμάτων και μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν.

Φρόνιμος φρόνιμος πρόσδοτος.—Φορολογία ἐκτάξτον (πολεμικῶν) κεφδῶν. Φορολογία κληρονομῶν, δωρεῶν, προικῶν, κεφδῶν, λαζείων κλπ. Φορολογία (έφαπταξ) κινητής και ἀκινήτου περιουσίας.

Ἐμμεσοὶ φρόνιμοι.—Ἐμμεσοὶ φροντίδοι ἐπὶ τῶν εἰδῶν διατροφῆς. Ἐμμεσοὶ φορολογία ἐπὶ τῶν εἰδῶν ἀπολαύσεως (οἰνόπνευμα, οἶνος, ζῦθος). Φορολογία θερμάνσεως, φωτισμοῦ, πολυτελῶν οίκων, θεαμάτων κλπ. Δασμοί.

Φρόνιμος φρόνιμος Συναλλαγμάτων.—Φόρος ὑπερεισοδήματος, ὑπερτιμήματος, κινητῶν ἀξιῶν, (χρηματιστηρίου). Φορολογία κύκλου ἐγγασίων, συναλλαγμάτων, ἀποδεξεων, φορολογία ἀγγελιῶν, αὐτοκινήτων κλπ.

Περὶ τελῶν.—Τέλη δικαστικά, ταχυδρομικά, ἐκπαιδευτικά, ὁδοστρωμάτων,

Ἐσοδα καραϊζής περιουσίας και ἐκμετάλλευσης.—Σιδηροδρομοί, πλωτοί ὄδοι, ταχυδρομεῖα, λαζεῖα κλπ. Δημόσια κτήματα, δάση, μεταλλεῖα, βιομηχανίαι και ἐπιχειρήσεις.

Δημόσιον χρέος.—Τὰ Δημόσια δάνεια και ἡ οἰκονομικὴ σημασία αὐτῶν. Πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα τῶν δημοσίων δανείων και διάφορα εἴδη αὐτῶν. Πάγιον και κυμαινόμενον χρέος. Ἐκδοσίς και στατιστική τῶν δανείων. Τὸ δημόσιον χρέος τῆς Ἑλλάδος.

Δημόσια ἔξοδα και προϋπολογισμοῦ.—Περὶ τῆς κατὰ τὸν λογιστή κὸν νόμου συντάξεως τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Δημοτική φρόνιμοι.—Δημοτικὴ και κοινωνικὴ φορολογία. Μέρος Β' Συγκριτική φορολογική νομοθεσία (Γαλλία, Ἀγγλία, Γερμανία).

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ

Βιβλίον Αον. Θεωρητική Στατιστική.—Ορισμὸς τῆς Στατιστικῆς.- Ιστορικὸν τῆς Στατιστικῆς (ἀρχαία ἐποχή, μεσαίων, νεωτέρα ἐποχή).- Ἡ ἐξέλιξις τῆς Στατιστικῆς ὡς ιδιαίτερας ἐπιστήμης.- Όργανοις εἰδίκης στατιστικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους.- Κοινωνικαὶ στατιστικαὶ ὑπηρεσίαι.- Στατιστικὴ ἡθικῶν ἐνώσεων.- Ιδιωτικαὶ στατιστικαὶ ἐπιστίμαι.- Διεθνής στατιστικὴ ὑπηρεσία.- Σχέσις Στατιστικῆς πρὸς ἄλλας ἐπιστήμας (Γεωγραφίαν, Ιστορίαν, Μαθηματικά).- Διδασκαλία τῆς Στατιστικῆς.- Θεωρία και τέχνη τῆς Στατιστικῆς.- Ο νόμος τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ.- Κανονικότης τῆς Στατιστικῆς.- Εμπόδια τῆς Στατιστικῆς παρατηρήσεως.- Πρωτεύουσα και δεοτερεύουσα Στατιστική.- Στατιστικὸς ὑπολογισμός.- Στατιστικὴ ἔφευνα.- Απομόνωσις τῆς Στατιστικῆς διμάδος.- Γεωγραφικὴ διαίρεσις τῆς στατιστικῆς διμάδος.- Νομικὴ βάσις τῆς διενεργείας τῆς στατιστικῆς παρατηρήσεως.- Δικαιοδοσία τῆς στατιστικῆς ὑπηρεσίας.- Προϋπόθεσις τῆς στατιστικῆς παρατηρήσεως.- Προπαρασκευὴ τῆς Στατιστικῆς παρατηρήσεως.- Στατιστικὴ παρατηρησις.- Χρόνος και τόπος παρατηρήσεως.- Απαρίθμη-

σις καὶ καταγραφή.- Στατιστικόν δργανον.- Ἐπεξεργασία συγκεντρωθέντος ύλικου.- Παράστασις τῶν ἀτοτελεσμάτων τῆς στατιστικῆς παρατηρήσεως.- Παράστασις δὲ ἀριθμοῦ.- Παράστασις διὰ διαγραμμάτων.

Βιβλίον Βον. Στατιστικὴ πληθυσμοῦ.—Ιστορικὴ ἀνασκόπησις.- Περίοδος τῆς ἀπογραφῆς.- Σημεῖον Κρίσεως.- Ερωτηματολόγιον.- Προπαρασκευὴ τῆς ἀπογραφῆς τοῦ πληθυσμοῦ.- Συνεχῆς ἀπογραφή.- Πυκνότητης τοῦ πληθυσμοῦ.- Διαίρεσις τοῦ πληθυσμοῦ.- Πραγματικὸς καὶ νόμιμος πληθυσμός.- Διαίρεσις τοῦ πληθυσμοῦ κατὰ γένη, ήλικίαν, ἐπάγγελμα.- Απογραφὴ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἑλλάδος 19/XII/1920.- Λανάλυσις αὐτῆς.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

I. Σημασία τῆς τεχνικῆς προόδου εἰπὶ τῆς οἰκονομικῆς ἐξελίξεως τῆς Ανθρώπητης.- Τὰ προβλήματα τῆς νεωτέρας τεχνικῆς καὶ τὰ δρια τῆς τεχνικῆς προόδου. Πρακτικοὶ σκοποὶ τῆς τεχνικῆς προόδου. Εφεύρεσις καὶ προστασία αὐτῆς.

II. Κύριοι συντελεσταὶ τῆς ἐργοστασιακῆς παραγωγῆς.- Συνέχεια, καταμερισμὸς καὶ μηχανοποίησις τῆς παραγωγῆς. Τὸ σύστημα τῆς πληθωρικῆς παραγωγῆς καὶ τὰ δρια τοῦ νόμου τῆς ἀναλόγου ἀπιδόσεως ἐν τῇ βιομηχανίᾳ. Μεγέθυνσις τῆς λεπτομερείας καὶ ἐκμετάλλευσις αὐτῆς. Ἡ ἀρχὴ τῆς ἐπιταχίνσεως καὶ τῆς ἐναρμονίσεως.

III. Μέσα & σκοποὶ τῆς συγχρόνου βιομηχανικῆς τεχνικῆς.- Συνεχῆς παραγωγή. Μηχανισμὸς & αυτοματισμός. Συγκέντρωσις, ἔντασις, λεπτοποίησις, ἀπλοποίησις, πρωτυποποίησις, τυποποίησις, διμοιομορφία καὶ διμοιορρυθμία τῆς παραγωγῆς.

IV. Τεχνικοὶ συνδυασμοὶ καὶ οἰκονομικὴ διάταξις τοῦ ὑλικοῦ καὶ τῆς λειτουργίας.- Ἡ ἀρχὴ τῆς διολκηρώσεως καὶ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ὑπολειμμάτων. Ἡ ἀρχὴ τοῦ καταμερισμοῦ τοῦ ἐπιχειρηματικοῦ κινδύνου.

V. Ταῦλοι σημόδεις καὶ σύστημα Τάυλοι.

VI. Ιστορικὴ ἐξέλιξις καὶ δργάνωσις τῆς βιοτεχνίας.- Αντίθεσις βιοτεχνικῶν καὶ βιομηχανικῶν συμφερόντων. Βιοτεχνικὰ καὶ Βιομηχανικὰ ἐπιμελητήρια, Οἰκονομικὰ μειονεκτήματα τῆς βιοτεχνίας. Βιοτεχνίαι ὑπὸ μορφὴν μεγάλης ἐπιχειρήσεως. Συναγωνισμὸς Βιομηχανίας καὶ Βιοτεχνίας. Βιοτεχνικὸν προδεταριστόν, οἰκιακὴ βιοτεχνία, χειροτεχνία, εἰδίκευσις.

VII. Οργάνωσις τῶν βιομηχανικῶν συμφερόντων.- Κρατικὸς ἔλεγχος καὶ ἐποπτεία. Βιομηχανικὰ Ἐπιμελητήρια, Βιομηχανικὸν Συμβούλιον. Τεχνικὴ Ἐκπαίδευσις.

VIII. Τὸ Ἐργοστάτιον.- Οἰκονομικὴ σημασία τῆς μεγάλης ἐπιχειρήσεως. Οἰκονομικὴ δργάνωσις τοῦ Ἐργοστασίου. Ἐπιχειρηματικοὶ ὑπολογισμοί. Ανάλυσις τῶν ἐξόδων.- Οργάνωσις τῶν ἀποθηκῶν. Ἐμπορικὴ δργάνωσις. Ἀντιμετώπισις τῶν κρίσεων καὶ τιμολογικὴ πολιτική. Ὁργάνωσις τοῦ ἐμπόρου ὑλικοῦ. Διοικητικὴ Ὁργάνωσις.

IX. Βιομηχανικὸν Μονοπώλιον.- Συγκεντρωτικὴ δύναμις τῆς μεγάλης ἐπιχειρήσεως. Εἰδη μονοπωλίων, Συνδικάτα, Τράστ, Holding Trusts κ.λ.π. Οἰκονομικὴ συγκρότησις αὐτῶν. Ιστορικὴ ἐξέλιξις καὶ δργάνωσις τῶν κυριωτέρων βιομηχανικῶν μονοπωλίων. Διεθνὴ μονοπώλια, Πολιτικὴ τοῦ B. μονοπωλίου : α) ἐναντι τῶν κατανάλωτῶν (τιμολογικὴ πολιτική), β) τῶν ἐμπόρων, γ) τῶν παραγωγῶν πρώτων ὑλῶν, δ) τῶν συναγωνιστῶν, ε) τῶν ἐργατῶν.

X. Βιοτεχνικὴ καὶ Βιομηχανικὴ πίστις.- Εἰδη καὶ σκοπὸς αὐτῶν. Βιομηχανικαὶ Τράπεζαι.

ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

I. Θεωρία τῆς διανομισματικῆς τιμῆς.—Ποσοτική θεωρία.—Θεωρία του οίκονομικοῦ ίσοζυγίου.—Μικτά θεωρίαι.

II. Τεχνική τῶν παγιωτικῶν μέτρων.—Διάκρισις τῶν κυμάνσεων τῆς διανομισματικῆς τιμῆς.—Διακυμάνσεις ἐντὸς τῶν χρυσῶν σημείων. Ἡ σημασία τοῦ μεταλλικοῦ γνώμονος.—Ψυχολογικοὶ παράγοντες τῶν διακυμάνσεων (ἀμεσος καὶ ἔμμεσος κερδοσκοπία). Δέσμευσις τῶν βραχυποθέσμων διακυμάνσεων. Ἐξισωτική συναλλαγματικὴ πολιτικὴ καὶ προεξοφλητικὴ πολιτικὴ τῶν Κεντρικῶν πιστωτικῶν ίδρυμάτων. Δέσμευσις τῶν μακροποθέσμων διακυμάνσεων: δανειακὴ πολιτική, κρατικαὶ ἐπεμβάσεις ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου καὶ οίκονομικοῦ ίσοζυγίου, διατιμήσεις.

III. Ἐπίδρασις τῆς διακυμάνσεως τῆς διανομισματικῆς τιμῆς καὶ τῆς ἀγοραστικῆς δυνάμεως τοῦ χρήματος ἐπὶ τῆς παραγωγῆς καὶ τοῦ ἐμπορίου.—Ἐσωτερικὴ καὶ Ἐξωτερικὴ ἀξία τοῦ νομίσματος. Ισοτιμία διανομισματικὴ καὶ ισοτιμία τῶν ἀγοραστικῶν δυνάμεων. Παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν τιμαρίθμων.—Ἐπισόπτησις τοῦ Διεθνοῦς Ἐμπορίου ὑπὸ τῷ πρίσμα τῶν συναλλαγματικῶν διακυμάνσεων.—Σχέσις τῆς ὑποτιμήσεως τοῦ νομίσματος πρὸς τὴν ἔξαγωγικήν καὶ συναγωνιστικὴν ἴνανότητα τῆς ἔθνους παραγωγῆς.—Πτωχευτικὸν ἐμπόδιον. Συναλλαγματικὸν dumpling καὶ anti-dumpling πολιτική.—Ἐπίδρασις τῶν συναλλαγματικῶν διακυμάνσεων ἐπὶ τῆς κινήσεως κεφαλαίων καὶ προσώπων, ἔθνους ἀξιῶν καὶ χρεωγράφων, ἔξαγωγῆς ὑπηρεσιῶν κ. λ. π.

IV. Θεωρία τῆς νομισματικῆς πολιτικῆς.—Θεωρία τῆς διορθώσεως καὶ θεωρία τῆς παγιώσεως.—Μέθοδοι καὶ σιστήματα παγιώσεως.—Παγίωσις τῆς διανομισματικῆς τιμῆς καὶ παγίωσις τῆς ἀγοραστικῆς δυνάμεως.—Ἐμπορικὴ καὶ Δημοσιονομικὴ πολιτικὴ διὰ νομισματικού σκοπούς.

V. Διεθνὴ μέτρα διὰ τὴν οίκονομην ἀνόρθωσιν τοῦ Κόσμου.—Πορίσματα τῶν Διεθνῶν Συνεδρίων.—Ἡ διαγραφῆσα πολιτική. Σχέδια δημοσιονομικῆς καὶ νομισματικῆς ἔξυγιάνσεως.—Ἡ θεωρία τῆς αὐτοφάτου ἀναρρώσεως.

ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΗ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ—ΣΥΜΒΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Συστήματα Ἐμπορικῆς διεισδύσεως.—Τεχνικὴ τοῦ ἔξωτερικοῦ ἐμπορίου.—Εἴδη ἔξαγωγῆς πίστεως. Ὁργανα τῆς ἔξαγωγῆς: ἔξαγωγικά Τράπεζα, ἔξωτερικά Ἐμπορικά Ἐπιμελητήρια.—Οργάνωσις τῶν συμφερόντων τῶν ἔξαγωγέων.—Οργανα πληροφοριῶν.—Ἐμπορικὴ ἀκόλουθοι καὶ πράκτορες.

Συμβατικὴ Πολιτική.—Ιστορικὴ ἔξέλιξις αὐτῆς. Ἡ φήτρα τῆς ἀμοιβα-στήτης καὶ ἡ Πολιτικὴ τοῦ μᾶλλον εὐνοούμενου Κράτους. Δευτερεύοντες δόρι. Τελωνειακὰ ἐνώσεις. Ἐλεύθεραι Ζῶναι καὶ Ἐλεύθεροι Λιμένες.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Μέρος δεύτερον.

A'. Πίστις.—1) Ἔννοια, Πράξεις Πιστωτικαί. Πλεονεκτήματα καὶ Μειονεκτήματα τῆς πίστεως. 2) Διάφοροι κατηγορίαι. 3) Πιστωτικαὶ παρεκτροπαί. Τοκογλυφία. 4) Πιστωτικὰ μέσα.

Β'. Τρόποι εξαγωγής. 1) Ιστορική Είσαγωγή. 2) Έννοια, Κατηγορίαι. 3) Τράπεζαι Έκδοτικά, Καταθέσεων, Κινητής Πίστεως, Υποθηκών. 4) Κεφάλαιον 5) Μορφή της Επιχειρήσεως. 6) Αποκεντρωτικά και Συγκεντρωτικά Συστήματα. 7) Τραπέζεις και λειτουργία, τραπέζιο γραμμάτιον, καταθέσεις, ταμιευτήριον, έπιταγή, συναλλαγματική, προεξοφλήσεις, δάνειον ἐνεχύρου, τρεχούμενος λημός, βιοηθητική λειτουργία. 8) Ιστορία της Εθνικής Τραπέζης της Ελλάδος. 9) Ιστορία των μεγάλων έκδοτικων Τραπέζων.

Γ'. Χρήματα.—1) Έννοια και φύσις τοῦ χρήματος. 2) Ιδιότητες τοῦ χρήματος. 3) Λειτουργία τοῦ χρήματος. 4) Διαφορά της ἀξίας τοῦ χρήματος κατά τόπον και χρόνον. Τιμάριθμος. 5) Ποσοτική θεωρία. 6) Κρατική θεωρία. 7) Νομισματική Συμβάσεις, Λατινική Ενωσις. 8) Τὰ Πολύτιμα Μέταλλα. Αρτιον ἀξίας. 9) Ελληνική Νομισματική Εξέλιξις. Διεθνής Ελεγχος, Νόμος ΓΧΜΒ.

Δ'. Συνάλλαγματική Νομοθεσία.—1) Έννοια, Αρτιον, Διακυμάνσεις. 2) Υπολογισμός και συντελεσταί της Συναλλαγματικῆς τιμῆς και μέσα πρὸς βελτίωσιν αὐτῆς. 3) Αμεσοί και ἔμπιεσοι συναλλαγαί. 4) Αναγκαστική κυκλοφορία. 5) Ιστορία της άναγκαστικῆς κυκλοφορίας ἐν Ελλάδι, προπολεμικῆς και μεταπολεμικῆς.

Συναλλαγματική Νομοθεσία.

Ε'. Χρήματα της Ελλάδος.—1) Ιστορική Είσαγωγή. 2) Μετοχαί. Ομολογίαι, Κρατικά Δάνεια. 3) Χρεώγραφα όνομαστικά και ἀνώνυμα. 4) Διαφορισμός. 5) Πράξεις μετρητοῖς, ἐπὶ προθεσμίᾳ, ἐπὶ δώρῳ, μεταφορά. 5) Ελληνικὸς Χρηματιστηριακὸς νόμος,

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

A'. Γενικά

Χαρακτηρικά και χαρακτηρικά.—Ελεγχος και ἔρευνα πηγῶν. Βιβλιογραφία, Στατιστική. Άι Εύρωπαικαί Αποκίατα.

B'.) Ειδικά.

Πειραιεύς—Θεσσαλονίκη—Στατιστική Εμπορίου.—Ελληνικοί Εμπορικοί Συμβάσεις.—Γερμανία και Μεγάλη Γερμανία.—Ελληνικοί Σιδηρόδρομοι.—Ελληνική Ναυτιλία.—Εποικισμός ἐν Ελλάδι.—Καπνός (παραγωγή, ἔμποροι).—Σταφίς και Ελαιον.—Κλιμα της Ελλάδος.—Ελληνικοί κάρταται.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ

Χρηματιστήρια ἀξιῶν, Πράξεις τοῖς μετρητοῖς, ἐπὶ προθεσμίᾳ και ἐπὶ δώρῳ.—Πρόκρισις Συναλλαγῆς.—Συνδυασμός των Χρηματιστηριακῶν πράξεων.—Χρηματιστήρια Εμπορευμάτων.—Στοιχεῖα τεχνικῶν Ασφαλειῶν.

ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ

Ιστορία της Λογιστικῆς.—Βιομηχανική Λογιστική. Λογιστική Τραπέζης και Χρηματιστηρίων. Οργάνωσις Επιχειρήσεων (Γεωργικῶν, Ασφαλιστικῶν, Ναυτικῶν, Παραγγελειοδοχικῶν, Μεγάλων Καταστημάτων, Κοινοφελῶν Ίδρυμάτων). Περὶ Λογιστικοῦ ἐλέγχου. Φροντιστήρια και εὑρεῖα ἀνάπτυξις ισολογισμῶν πάσης φύσεως οἰκονομικῶν δργανισμῶν.

ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΟΛΟΓΙΑ

Μέρος Β'.

'Οργανικά 'Εμπορεύματα.

Φυτικά Βρώματα, ήτοι: 1) δημητριακοί καρποί, 2) οσπρια, 3) προϊόντα άλεσεως και τύποι άλενδρων, 4) προϊόντα διάφορων ζυμώσεως ή μή τῶν άλενδρων, 5) άμυλον, 6) σάκχαρα, 7) έδωδιμοι καρποί και σπέρματα.

Ζωτικά βρώματα, ήτοι: 1) κρέατα νιντά και συντετηρημένα, 2) ζυθεῖς νιντοί και συντετηρημένοι, 3) γάλα και προϊόντα τούτου, 4) ώά, 5) μέλι.

Καρκυνεύματα και ἀρτύματα ήτοι: 1) Ρίζαι, 2) Φλοιοί, 3) Φύλλα, 4) Καρποί και σπέρματα.—Ναρκωτικά, ἀρτύματα ήτοι: τέτον, καπνός, καφές κλπ.

Ἐλαια και λίπη.—1) Φυτικά ἔλαια, 2) στερεά φυτικά λίπη 3) Ζωϊκά λίπη, Αίθερια ἔλαια, βάλσαμα, ρητίναι και κόμμινα. Όμιλος ἔλαστικον κόμμινος. Ξύλα. Φυσικά χρωστικά δαιτούνται ἐκ τούτους ένοργάνους κόδιμους. Δερματικά δαιτούνται.

Προϊόντα τοῦ ζωήκονδρού δέρματος ήτοι: δοραί, δέρματα κόλλαι, σισσόματα, τρίχες και πτερά.

Ὑφάνσιμοι δλατι, Ἰνες: 1) Φυτικά ἔλαια: βάμβαξ, λινον, κάνναβις, λιόνη, (φίμη), κάνναβις, μανάλης, Pita και Ssa κάνναβις, κάψυνον τῶν Ἰνδιῶν, τρίχες φυτικά esparto, 2) Ζωϊκά ἔλαια, ἔριον προβιάτων, αλγών, καμήλου, μέταξα, κατασκευὴ νημάτων, προϊόντα υφάνσεως, τεχνολογία τῆς υφάνσεως, περιγραφὴ τῶν σπουδαιοτέρων υφασμάτων.

Χάρτης, ήτοι: Πρώται δαιτούνται, χαρτοποιεία, μορφαὶ και ποιότητες χάρτου, ἔξετασις τοῦ χάρτου.

Οργανικά πρῶτα δλατι, κατεργαζόμεναι διὰ τόρνους, ήτοι: Ελεφαντόδονς, κέρατα, δόστα, δοστρακον χελώνης, μαργαρίται, κοράλλια, σπόργοι.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΩΝ

I. Ναυτικὸν Δίκαιον: Πλοῖον, Συμπλοιοκτησία, Ναυτικαὶ Ἀσφάλειαι, Ἀβαρείαι, Πλοίαρχος, Πλοιοκτήτης, ἐργάται θαλάσσης. Ναυτικὴ πίστις, Ρυμούλκησις, θαλασσία Ἀρωγὴ και Ναυαγιαίρεσις.

II. Πτώχευσις: Διαδικασία πτωχεύσεως, Χρεωκοπία.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΑΙΚΑΙΟΝ

1) Εἰσαγωγὴ. 2) Περὶ τοῦ ὄρου Διοίκησις. 3) Περὶ Δημοσίας Διοικήσεως. 4) Ορισμὸς Διοικητικοῦ Δικαίου. 5) Περὶ εἰδῶν Δημοσίας Διοικήσεως (Κεντρικαὶ Διοικήσεις, Τοπικαὶ Διοικήσεις (αὐτοδιοίκησις) 6) Περὶ συγκεντρώσεως, ἀποκεντρώσεως, ἀποσυγκεντρώσεως. 7) Περὶ Διοικητικῶν Δικαστηρίων. 8) Περὶ δογμάνων τῆς Διοικήσεως. 9) Περὶ Δημοσίων ὑπαλλήλων και ὑπαλληλικοῦ δικαίου.

ΓΑΛΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

1) Ἀνάγνωσις και ἐρμηνεία κειμένων ἐμπορικοῦ και οἰκονομικοῦ περιεχομένου. 2) Συνδιαλέξεις ἐπὶ θεμάτων ἐμπορικῆς και οἰκονομικῆς φύσεως. 3) Γαλλισμοί. 4) Ἀνάγνωσις ἐκ Γαλλικῶν Ἐφημερίδων και Ἐμπορικῶν περιοδικῶν, ἃρθρων οἰκονομικῆς

φύσεως. Διαλέξεις ἐπὶ Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν θεμάτων μετὰ συζητήσεων καὶ ἐκθέσεων. Χρησιμοποίησις τῆς Γαλλικῆς Νομοθεσίας καὶ ίδια τοῦ Ἐμπορικοῦ κώδικος. 5) Ἐμπορικὴ ἀλληλογραφία. Τραπέζιαι ἐπιστολαί. Ἀναστολὴ πληρωμῶν. Διαμαρτυρήσεις. Ναυτασφάλεια. Ἐνεχυρόγραφα. Πληρεξούσια. Ναυτιλιακὰ ἔγγραφα.

ΑΓΓΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

- 1) Εἴκοσι κεφάλαια τοῦ Pitman's Senior Com. Book κατ' ἐκλογὴν ἀπὸ κοινοῦ.
- 2) Διαλέξεις ἐπὶ Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν θεμάτων μετὰ συζητήσεων καὶ ἐκθέσεων. Ἐμπορικὴ ἀλληλογραφία Pitman. "Ολα τὰ εῖδη τῶν ἐμπορικῶν ἐπιστολῶν.
- 3) Χρησιμοποίησις τῆς Ἀγγλικῆς Νομοθεσίας, εἰδικῶς Νόμοι περὶ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.

III ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ — ΕΚΔΡΟΜΑΙ

Διὰ τὴν πρακτικὴν ἔξασκησιν τῶν Σπουδαστῶν, ἐφαρμογὴν τῶν ἐκ τῶν θεωρητικῶν παραδόσεων ἀποκομισθεισῶν γνώσεων, ἀπόκτησιν τῆς ἐμπορικῆς καὶ ἐπιχειρηματικῆς πείρας καὶ παρακολούθησιν τῶν τελευταίων οἰκονομοτεχνικῶν προϊόντων τῆς ἀνθρωπότητος, διωργανώνει ἐτησίως ἡ Σχολὴ :

1) Ἐπισκέψεις τῶν ἐντὸς τῆς πόλεως καὶ εἰς τὰ περίχωρα εὐδισκομένων βιομηχανικῶν καὶ συγκοινωνιακῶν ἔγκαταστάσεων.

2) Ἐκδρομὰς εἰς τὰς οἰκονομικῶς πλέον σημαντινόσας πόλεις τοῦ ἑστερικοῦ καὶ ἔξωτεροῦ, ίδιαιτέρως μεριμνῶσα διὰ τὴν πληρεστέραν γνῶσιν τῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν παραγωγῆς καὶ ἐκμεταλλεύσεως τοῦ φυσικοῦ πλούτου τῶν γειτόνων ἥμδων χωρῶν.

Οὕτως ἐπεσκέψθησαν οἱ Σπουδασταὶ μετὰ τῶν κ. κ. καθηγητῶν τῆς Ἐφηρμοσμένης Πολιτικῆς Οἰκονομίας καὶ Ἐμπορευματολογίας κατὰ τὸ ἔτος 1925 τὰς βιομηχανικὰς ἔγκαταστάσεις Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Ἐλευσίνος καὶ κατὰ τὰ ἔτη 1926 καὶ 1928 τὰ οἰκονομικὰ κέντρα τῆς Μακεδονίας, ίδιαιτέρως δὲ τὰς πόλεις Θεσσαλονίκην, Ἑδεσσαν, Νάουσαν, Βέροιαν. Δια τὴν ἀκαδημαϊκὴν περίοδον 1928/29 προτίθεται ἡ Σχολὴ νὰ διοργανώσῃ ἐκπαιδευτικὰ ταξείδια ἀρχομένη ἀπὸ τῆς Βαλκανικῆς Χερσονήσου, Αἰγαίου καὶ Κύπρου, μεθ' ὃν ἡ Ἑλλὰς συνδέεται ίστορικῶς, οἰκονομογεωγραφικῶς καὶ γεωπολιτικῶς, ἀφ' ἐνὸς μέν, ὅπως τεθῇ εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν διαφόρων ἐμπορικῶν δραγανώσεων καὶ ίδρυμάτων ἐμπορικῆς ἐκπαιδεύσεως, ἀφ' ἐτέρου δὲ μελετήσῃ τὴν οἰκονομικὴν καὶ νομοθετικὴν ἔξέλιξιν τῶν χωρῶν τούτων.